

quot ex sanctissimæ illius Sedis cum Republica conjunctione mutua extent beneficia recenseat, Donati extraordinariam legationem significet. Matthæutius cum statim, se digresso, Messium oratorem in Patrum Collegium inductum cognovisset, illico per disposiros equos Romam contendit; indignabunda civitate, quod, neque vale Principi ac Patribus dicto, nulla publicæ existimationis ratione habita, discessisset. At Baduarius, acceptis Senatus literis, licet valitudine affectus, ac febrili correptus, statim Tarracinam, quo Xystus ob eas siccandas paludes, portumque excavandum se contulerat, lectica deferri curavit. Id cum, præmissis scriba, significasset, ad Sermonetam propinquum oppidum divertit. Jussus, ibi Pontificem convenit; qui pallentis legati adspectu, in quo gravitas quædam senatoria elucebat, vehementer commotus, quæ illum morbo gravatum ad iter conficiendum impulerint, sciscitatur. Tum Baduarius breviter atque ex ordine cuncta exequitur; *Matthæutium in Navarræi causam coram Principe Patribusque acriter inductum; an ejus legatum Senatus admissurus esset percunctatum; si admisisset, pontificio nomine monuisse, atque obnuntiasse: ob id Leonardum Donatum, præcipuum Senatorem, legatum, qui Reipublicæ in sanctissimam istam Sedem obsequium testetur, quæque acta sint, ea summa ratione facta exponat: Xystum rogare, ne quidquam de sua in Rempublicam benevolentia detractum velit, neve malevolis hominibus ei infensis aures præbeat: re perspecta, Senatus consilia, gesta que probaturum, certo sibi persuadere. Ad hæc Pontifex, quo semper in Rempublicam animo extiterit; disertis verbis narrat: omnia sua cogitata atque acta Senatui communicasse; ut in neutram partem proclinarer, hortatum: cur modo Navarræi legatum admitteret? cur a cœtu fidelium amoto faveret? se quidem Donatum legatum benigne auditurum, neque a Reipublicæ amicitia, nisi coactum invitumque discessurum.*

His peractis, vix Romam Baduarius redierat, cum aliæ Senatus literæ superveniunt, quibus de repente Matthæutii discessu docetur. Statim ad Xystum Tarracina jam regressum adit, Matthæutii factum acerbe conqueritur: *ne verbo quidem facto, non responso Senatus expectato, nulla publicæ dignitatis habita*

1589

Matthæutius Nuntius Romam contendit.

Baduarius orator de nuntii obnuntiatione cum Pont. ex postulat.

Pont. responsum.

Baduarius orator de nuntii, professione cum Pontif. conqueritur.